

§ 4. 1. W punktach aptecznych I i II typu oraz w zakładowych punktach aptecznych przy wydawaniu artykułów sanitarnych i leków gotowych dozwolonych do obrotu w tych punktach wolno zatrudniać techników farmaceutycznych posiadających prawo samodzielnego wykonywania czynności fachowych oraz techników aptecznych.

2. W punktach aptecznych II typu czynności określone w ust. 1 mogą wykonywać także felczerzy, pielęgniarki i położne.

§ 5. 1. Kierownikiem apteki społecznej, szpitalnej (sanatoryjnej) lub kolejowej albo punktu aptecznego III typu może być magister farmacji, prowizor farmacji lub aptekarz aprobowany, który był zatrudniony w aptece przy samodzielnym wykonywaniu czynności fachowych w pełnym zakresie przez dwa lata w wymiarze 42 godzin tygodniowo.

2. Za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie lub m. Łodzi) kierownikiem apteki społecznej może być:

- 1) na stałe — magister farmacji, jeżeli był zatrudniony w aptece przy samodzielnym wykonywaniu czynności fachowych w pełnym zakresie przez jeden rok w wymiarze 42 godzin tygodniowo;
- 2) na jeden rok, który to okres może być w uzasadnionym przypadku przedłużony na rok następny — pomocnik apte-

kaiski lub asystent apteczny, jeżeli był zatrudniony w aptece przy samodzielnym wykonywaniu czynności fachowych w pełnym zakresie przez 10 lat w wymiarze 42 godzin tygodniowo.

§ 6. 1. Kierownikiem apteki społecznej, szpitalnej (sanatoryjnej) lub kolejowej albo punktu aptecznego III typu nie może być osoba, która w ciągu ostatnich pięciu lat nie wykonywała czynności fachowych w aptece.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy osób wykonujących nadzór farmaceutyczny, osób zatrudnionych w przedsiębiorstwach, których przedmiotem działania jest prowadzenie aptek, i osób pełniących czynną służbę wojskową.

§ 7. W okresie do dnia 31 grudnia 1960 r. wolno zatrudniać przy wykonywaniu czynności fachowych w zakładowych punktach aptecznych, zorganizowanych w ramach zakładów leczniczych, felczerów, pielęgniarki i położne.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 czerwca 1952 r. w sprawie wykonywania czynności fachowych w aptekach otwartych oraz specjalnych kwalifikacji fachowych wymaganych od pracowników tych aptek (Dz. U. Nr 30, poz. 205).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

67

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 30 kwietnia 1956 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 16 kwietnia 1951 r. w sprawie zasad i trybu postępowania w zakresie przejmowania aptek na własność Państwa.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o przejęciu aptek na własność Państwa (Dz. U. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 16 kwietnia 1951 r. w sprawie zasad i trybu postępowania w zakresie przejmowania aptek na własność Państwa (Dz. U. Nr 23, poz. 182) wprowadza się następujące zmiany:

1) przepisy §§ 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„§ 7. 1. Orzeczenie Ministra Zdrowia o przejęciu apteki na własność Państwa ogłasza się przez wywieszenie na okres miesiąca w lokalu prezydium wojewódzkiej rady narodowej. Orzeczenie to ustala

termin, od którego apteka przechodzi na własność Państwa.

2. Przepis § 2 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Orzeczenie Ministra Zdrowia o przejęciu apteki na własność Państwa stanowi podstawę do objęcia apteki przez właściwe terytorialnie przedsiębiorstwo aptek.”;

2) w § 9 zamiast wyrazów „Przepis § 5” zamieszcza się wyrazy „Przepisy §§ 5 i 7”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

68

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 11 maja 1956 r.

w sprawie przerywania ciąży.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. Nr 12, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kobieta ciężarna, która zamierza przerwać swą ciążę, powinna zwrócić się do lekarza o wydanie orzeczenia o dopuszczalności dokonania zabiegu przerywania ciąży.

2. Równocześnie kobieta ciężarna powinna przedstawić lekarzowi dokumenty stwierdzające jej aktualny stan zdrowia oraz przebyte choroby (wyniki badań pomocniczych, orzeczenia lekarzy specjalistów, informacyjne karty szpitalne itp.), jeżeli takie dokumenty posiada.

3. Jeżeli kobieta zamierza przerwać ciążę ze względu na warunki życiowe, powinna złożyć lekarzowi pisemne oświadczenie stwierdzające te warunki.

§ 2. 1. Lekarz po zbadaniu kobiety ciężarnej, jeżeli uzna to za konieczne, zasięga konsultacji właściwego specjalisty lub kieruje kobietę na badania dodatkowe określając równocześnie termin, w jakim ze względu na stan zaawansowania ciąży badania te powinny być wykonane.

2. Jeżeli lekarz nie posiada wiadomości specjalistycznych niezbędnych ze względu na dany przypadek, wówczas